

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ב ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִצְחָק אָמַר, לְשִׁטָּיָא דְקָאִים קָמִי מַלְכָּא, הֵב לִיָּה חֲמֵרָא, וּלְבַתֵּר אֵימָא לִיָּה, וְאַחֲזִי לִיָּה, כָּל אֵינֻן טַעֲוֹן דְעֵבְדֵת, וְכָל אֵינֻן בִּישׁוּן, וְהוּא יִיתִי וַיִּשְׁבְּחָהּ, וַיִּימָא דְלֹא יִשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא כְּוֹתָהּ. אוּף הָכָא, הָא קָאִים דְלִטּוֹרָא תְדִיר קָמִי מַלְכָּא, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶין לִיָּה הָאִי דוֹרוֹן, וּבִהָאִי דוֹרוֹן פִּתְקָא, לְכָל בִּישׁוּן, וּלְכָל טַעֲוֹן, וּלְכָל חוּבִין דְעֵבְדוּ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא אֲתִי וּמִשְׁבַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְאַתְעֵבִיד סְנִיגוֹרָא עַל־יָהּ, וְקוּדְשָׁא בְרִיָּה הוּא אֶהְדֵּר כָּל־אֲתִי דְבִישִׁי דְעֵמִיָּה, בְּגִין דְכִתִּיב, (משלי כה) כִּי גִחְלִים אֶתָּה חוֹתָה עַל רֹאשׁוֹ.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, לשוטה שעומד לפני המלך, תן לו יין, ואחר כך אמר לו והראה לו כל אותן טעויות שעשית וכל אותן רעות, והוא יבא וישבח אותה, ויאמר שלא נמצא בעולם כמותה. אף כאן, הרי עומד המלשין תמיד לפני המלך, ישראל נותנים לו את הדורון הזה, ובדורון הזה פתק לכל הרעות ולכל הטעויות ולכל החטאים שעשו ישראל, והוא בא ומשבח את ישראל, ונעשה עליהם סניגור, והקדוש ברוך הוא מחזיר את הכל לראש הרעים של עמו, משום שכתוב (משלי כה) כי גחלים אתה חתה על ראשו.

אמר רבי יוסי, ווי לון לעמא דעשו, בשעתא דהאי שעיר משדרי לההוא דלטורא ממנא דעלייהו, דבגיניה אתי לשבחא לון לישראל, וקודשא בריך הוא אהדר כל אינון חובין לרישא דעמיה, בגין דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אמר רבי יהודה, אלמלי הו' ידעי אומות העולם מהאי שעיר, לא שבקין לון לישראל, יומא חד בעלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אוי לו לעם של עשו בשעה ששולחים את השעיר הזה לאותו המלשין שממנה עליהם, שבגללו בא לשבח את ישראל, והקדוש ברוך הוא מחזיר את כל החטאים על ראש עמו, משום שכתוב (תהלים קא) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני. אמר רבי יהודה, אלמלא היו יודעים אמות העולם מהשעיר הזה, לא משאירים את ישראל יום אחד בעולם.

טקסט הזוהר

תא חזי, כל ההוא יומא משתדל איהו בההוא שעיר, ובגין כה קודשא בריך הוא מכפר להו לישראל, ודכי לון מכלא, ולא אשתכח קטגוריא קמיה. לכתר, הוא אתי ומשבח להו לישראל. וכדין שאיל ליה, כמה דאת אמר, ויאמר יי' אל השטן מאין תבא, אתיב בתושבתייהו דישראל, וקטיגורא אתעביד סניגורא ואזיל ליה.

תרגום לעברית

בא ראה, כל אותו יום הוא מתעסק עם אותו שעיר, ומשום כה הקדוש ברוך הוא מכפר לישראל ומטהר אותם מהכל, ולא נמצאת קטגוריה לפניו. אחר כה הוא בא ומשבח את ישראל, ואז שואל אותו, כמו שנאמר, ויאמר ה' אל השטן מאין תבא. משיב בתשובתם של ישראל, והקטגור נעשה סניגור והולך לו.

כַּדִּין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לְשִׁבְעֵין שָׁרִין דְּסַחְרִין כּוּרְסֵיָא, חֲמִיתוֹן הָאֵי דִלְטוֹרָא, הֵיאֵךְ קָאִים עַל בְּנֵי תְדִיר, (אסתכמו) הָא שְׁעִירָא חָדָא דְאֶשְׁתַּכַּח (ס"א אשתדר) גְּבִיָה, בְּפִתְקָא דְכָל חוֹבֵיָהּ וְכָל טַעֲוִיתֵיהּ, וְכָל מָה דְחָטוּ וְחָבוּ קַמָּאִי, וְהוּא קַבִּיל לוֹן. כַּדִּין אֶסְתַּכְמוּ כָלְהוּ, דִּי־הִדְרוֹן אֵינוֹן חוֹבִין עַל עֲמִיָה.

תרגום לעברית

אז הקדוש ברוך הוא אומר לשבעים השרים ששכיב הכסא: ראיתם את המלשין הזה, איך עומד על בני תמיד? (מסכימים) הרי שעיר אחד שנמצא (שנשלח) אצלו בפתק עם כל חטאיהם וכל טעויותיהם, וכל מה שחטאו וחבו לפני, והוא קבל אותם. אזי כלם מסכימים שיחזרו אותם החטאים על עמו.

טקסט הזוהר

רַבִּי אַבָּא אָמַר, כָּל אֵינוֹן חוֹבִין וְחַטָּאִין מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ, כְּמָה דְכָתִיב, (מיכה ז) וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. וְלִבְתָּר, כָּלְהוּ מִתְהַדְּרִין בְּרִישִׁיָהוֹן דְּעֲמִיָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה. כִּהְיָ יוֹמָא מִתְעַטֵּר כְּהֵנָּא בְּעֵטְרִין עֲלָאִין, וְהוּא קָאִים בֵּין עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וּמַכְפֵּר עָלֶיהָ וְעַל בֵּיתֶיהָ, וְעַל כְּהֵנִי, וְעַל מִקְדָּשָׁא, וְעַל יִשְׂרָאֵל כָּלְהוּ.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא אָמַר, כָּל אוֹתָם עוֹוֹנוֹת וְחַטָּאִים נִדְבָקִים בּוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מיכה ז) וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. וְאַחַר כֵּן כָּלָם חוֹזְרִים עַל רָאשֵׁי עַמּוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה. בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר הַכֹּהֵן בְּעֵטְרוֹת עֲלִינוֹת, וְהוּא עוֹמֵד בֵּין עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים, וּמַכְפֵּר עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ, וְעַל הַכְּהֲנִים, וְעַל הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

תאנא, בשעתא דעאל בדמא דפר, מכוין ברישא דמהימנותא, ואדי באצבעיה, כמה דכתיב, והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת והיה עבד. בסיים בקפשא (ס"א בקטפא) דאצבעא, ואדי כמצליף, בטיפין דאצבעא, לסטרי קפתורא (ס"א קטעורא) (ס"א כפורתא), אדי ואתכוון, ושארי לממני אחת, אחת ואחת. אחת בלחודה, אחת (תיקון פ"ב ע"א, רעיא מהימנא ק"ח ע"ב) דכליל כלא, אחת שבחא דכלא, אחת דכלא אהדרן לקבלה, אחת רישא דכלא. לבתר אחת ואחת, דאינון שריין כחדא, ברעותא באחוותא, ולא מתפרשן לעלמין.

תרגום לעברית

למדנו, בשעה שנכנס עם דם הפר, מכוין בראש האמונה, ומזה באצבעו, כפתוב והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת. ואיה עושה? טובל בראשי (בדבוק) האצבעות, ומזה כמצליף בטפות האצבע לצדי הטבור (השפוע) (הכפרת), מזה ומתכוון, ומתחיל למנות: אחת, אחת ואחת. אחת לבדה, ואחת שכוללת הכל. אחת השבח של הכל, האחת שהכל חוזרים כנגדה, אחת הראש של הכל. אחר כך אחת ואחת, שהם שורים באחד, ברצון ובאחוה, ולא נפרדים לעולמים.

טקסט הזוהר

בתר דמטא להאי ואחת, דהיא אימא דכלא. מכאן שארי לממני בזווגא, ומני ואמר, אחת ושתיים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. בגין לאמשכא ולנגדא להאי אחת, דהיא אימא (ימא) עלאה, בדרגין ידיען, לכתרא (ס"א לנהרא לאימא) דאימא תתאה. ולאמשכא נהרין עמיקין מאתרייהו לכנסת ישראל. ועל דא, יומא דא תרין נהורין נהרין כחדא, אימא עלאה נהרא לאימא תתאה. ועל דא כתיב יום הכפורים, כמה דאתמר.

אחר שִׁמְגִיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שֶׁהִיא אִם הַכֹּל, מִכָּאן מִתְחִיל לְמִנּוֹת בְּזוּג, וּמוֹנָה וְאוֹמֵר:
 אַחַת וּשְׁתֵּים, אַחַת וְשִׁלֹּשׁ, אַחַת וְאַרְבָּע, אַחַת וְחֲמִשׁ, אַחַת וְשֵׁשׁ, אַחַת וְשִׁבְעָה. כִּדִּי
 לְמִשְׁךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שֶׁהִיא הָאֵם (הַיָּם) הָעֲלִיּוֹנָה, בְּדֶרֶגוֹת יְדוּעוֹת, לְפָתֵר (לְנַהֵר
 לְאִמָּא) שֶׁל אִמָּא הַתַּחְתּוֹנָה, וּלְהַמְשִׁיךְ נְהָרוֹת עֲמָקִים מִמְּקוֹמָם לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן
 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שְׁנֵי אֲוֵרוֹת מְאִירִים כְּאַחֵד, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה מְאִירָה לָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, וְעַל כֵּן
 כְּתוּב יוֹם הַכְּפוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

טקסט הזהיר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק קִפְטָרָא חֲדָא קְשִׁירָא בְּרַגְלֵי דְכַהֲנָא, בְּשַׁעֲתָא דְהוּהָ עָאֵל, דְּאִי יָמוֹת
 הָתָם, יִפְקוּהוּ מִלְּבָר. וּבִמָּה יִדְעִי. בְּהִהוּא זְהוּרִיתָא אֲתִיידָע וְאַשְׁתְּמוּדָע, כִּד לָא יִהְיֶה
 גְּוּוֹנִי. בְּהִיָּא שַׁעֲתָא אֲשַׁתְּמוּדָע, דְּכַהֲנָא אֲשַׁתְּכַח לְגוּ בְּחֻטָּא. וְאִי יִפּוּק בְּשִׁלֹּשׁ,
 בְּזְהוּרִיתָא אֲתִיידָע וְאַשְׁתְּמוּדָע, דִּיִּהְיֶה גְּוּוֹנִי לְחֻוּר. כִּדִּין חֲדוּוֹתָא הִיא בְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי.
 וְאִי לָאו כְּלָהוּ אֲשַׁתְּכַחוּ בְּצַעֲרָא, וְהוּוּ יִדְעִי כְּלָא, דְּלָא אֲתִקְבְּלוּ צְלוֹתָהוֹן.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁרִשְׁרֵת אַחַת קְשׁוּרָה לְרַגְלֵי הַכֹּהֵן בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִיָּה נִכְנָס, שָׁאֵם יָמוֹת שָׁם,
 יוֹצִיאֻהוּ מִבְּחוּץ. וּבִמָּה יוֹדְעִים? בְּאוֹתָהּ זְהוּרִית נוֹדָע וְהִפֵּר, כְּשֶׁלֹּא נִהְיֶה צָבָעוּ. בְּאוֹתָהּ
 שַׁעֲתָא נוֹדָע שֶׁהַכֹּהֵן נִמְצָא בְּפָנִים בְּחֻטָּא. וְאִם יֵצֵא בְּשָׁלוֹם, בְּזְהוּרִית יוֹדָע וְהִפֵּר, שֶׁיִּהְיֶה
 צָבָעוּ לְלִבּוֹ, אֲזִי שְׁמִיחָה הִיא בְּעֲלִיּוֹנִים וּבְתַחְתּוֹנִים. וְאִם לֹא, כֹּלָם נִמְצָאוּ בְּצַעֲרָא, וְהָיוּ
 כֹּלָם יוֹדְעִים שֶׁלֹּא הִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיהָם.

אמר רבי יהודה, כיון דהוה עאל, וטמטם עינוי דלא לאסתכלא במה דלא אצטריה, והוה שמע קל גדפי כרוביאי מזמרי ומשבחי. הוה ידע כהנא, דכלא הוה בחדוה, ויפוק בשלם. ועם כל דא בצלותיה הוה ידע, דמלין נפקין בחדוותא, ומתקבלן ומתברכן

אמר רבי יהודה, כיון שהיה נכנס, וטמטם את עינוי שלא להסתכל במה שלא צריה, והיה שומע קול כנפי הכרובים מזמרים ומשבחים, היה יודע הכהן שהכל היה בשמחה, ויצא בשלום. ועם כל זה, בתפלתו היה יודע, שהמלים יוצאים בשמחה ומתקבלים ומתברכים כראוי, ואז היא שמחה בעליונים ובתחתונים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.